

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/193/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719200915
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2719200915.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v spore žalobcu: MARFIN S.R.L., so sídlom Gazoldo degli Ippoliti, (MN) Via Bresciani 16, Talianska republika, zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanému: T. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. V. XXXX/XX, Q., zastúpený: JUDr. Jaroslav Škapinec, advokát, so sídlom Moyzesova 36, Košice, IČO: 51 146 592, o odporovacej žalobe, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Skalica č. k. 1C/5/2019-128 zo dňa 2. júla 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a žalovanému uložil, aby nenakladal s nehnuteľnosťami, ktoré Okresný úrad Skalica, katastrálny odbor eviduje v katastri obce L., katastrálne územie L. na liste vlastníctva č. XXXX ako pozemky zastavaná plocha a nádvorie parc. reg. „C“ č. 2886/28 výmera 216 m²; zastavaná plocha a nádvorie parc. reg. „C“ č. 2886/44 výmera 231 m²; zastavaná plocha a nádvorie parc. reg. „C“ č. 2886/87 výmera 91 m² a stavby rodinný dom súp. č. XXXX postavený na parc. reg. „C“ č. 2886/44, rodinný dom súp. č. XXXX postavený na parc. reg. „C“ č. 2886/87 a to v rozsahu akéhokoľvek prevodu vlastníctva na tretiu osobu, zriadenia záložného práva k nim a zaťaženia inými právami tretích osôb a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

2. Súd po citovaní § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, 2, 3, § 331 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), § 123 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) vecne uznesenie odôvodnil tým, že po oboznámení sa s obsahom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a listinnými dôkazmi súd dospel k záveru, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je možné vyhovieť. V tomto prípade neprichádza do úvahy nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko takýmto rozhodnutím sa nedosiahne sledovaný účel a tiež zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo len na veciach, právach, alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka, keď v tomto prípade žalovaný, nie je dlžníkom žalobcu. Počas konania môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie, a to vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán, alebo existuje obava, že exekúcia rozhodnutia bude ohrozená. Nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že existuje právny vzťah medzi stranami, tento vyžaduje bezodkladnú úpravu a osvedčí sa dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Pre nariadenie neodkladného opatrenia nie je potrebná taká miera dôkaznej istoty, ako pre vydanie rozhodnutia vo veci samej. Je však potrebné, aby boli aspoň v základnej miere osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov.

3. Žalobca svojím návrhom na vydanie neodkladného opatrenia sleduje dočasnú úpravu pomerov strán počas konania, v ktorom sa domáha odporovateľnosti právneho úkonu. Žalobca v žalobe poukázal na protiprávne konanie Ing. R. Y., ktorý svojím konaním čiastočne zmaril uspokojenie veriteľa tým, že inak odstránil čo i len časť majetku dlžníka a spôsobil tak škodu veľkého rozsahu za čo bol právoplatne odsúdený. Uvedeným konaním vznikla žalobcovi škoda vo výške 956.720,36 eura, ktorú si uplatnil voči Ing. R. Y. žalobou o náhradu škody, ktorá bola podaná dňa 13.10.2017 na Okresnom súde Skalica a následne postúpená Okresnému súdu Košice II, kde je vedená pod spisovou značkou 45C/24/2018. Uvedené konanie nie je do dnešného dňa právoplatne skončené. Kúpnu zmluvou, ktorej vklad bol povolený dňa 05.04.2019 Ing. R. Y. previedol bonitné nehnuteľnosti na žalovaného a v súčasnosti už nedisponuje žiadnym iným majetkom, ktorý by postačoval na uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky žalobcu. Týmto prevodom nehnuteľností dlžník obmedzil, ak nie zmaril možnosť vymôcť pohľadávku voči nemu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že žalobca osvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu a preto súd vyhovel návrhu žalobcu a nariadil bezodkladné opatrenie. Žalobca osvedčil, že má vymáhateľnú pohľadávku vo výške 956.720,36 eura voči Ing. R. Y. titulom náhrady škody, ku ktorej došlo v súvislosti so spáchaním trestného činu, pričom tento dlžník žalobcu uskutočnil úkon, ktorým podstatne sťažil vymožitelnosť žalobcovej pohľadávky. Taktiež osvedčil, že by bez neodkladného opatrenia bol ohrozený výkon súdneho rozhodnutia, a že zmarenie tohto výkonu reálne hrozí.

4. Potreba nariadenia neodkladného opatrenia vyplýva aj z povahy konania vo veci samej, v ktorom sa žalobca domáha určenia neúčinnosti právneho úkonu. V prípade úspechu žaloby by bol odporovateľný právny úkon voči veriteľovi (žalobcovi) relatívne neúčinný, čo znamená, že žalobca ako veriteľ, by sa mohol na základe právoplatného rozsudku domáhať uspokojenia svojej pohľadávky z predmetu sporného právneho úkonu (z nehnuteľností špecifikovaných vo výroku neodkladného opatrenia). Právoplatný rozsudok v odporovom konaní sa vzťahuje na konkrétny exekvovateľný majetok, a nie na osobu žalovaného, ktorý sa nestáva povinným v exekúcii, ale právne účinky úspešnej odporovateľnosti sa prejavujú voči žalovanému v tom zmysle, že v rámci exekučného konania proti dlžníkovi (Ing. Y.), je povinný strpieť vedenie exekúcie (speňaženie) na predmet plnenia z odporovaného právneho úkonu, ktorého bol účastníkom. Veriteľ teda môže viesť proti povinnému dlžníkovi exekúciu za rovnakých podmienok, ako keby k spornému prevodu nedošlo, iba s tým rozdielom, že exekúciou postihnutý majetok patrí osobe, ktorá mala z odporovaného úkonu prospech a ktorá je povinná takúto exekúciu strpieť. Prípadná exekúcia by však mohla byť ohrozená, ak by žalovaný ešte pred právoplatným skončením konania o neúčinnosť právneho úkonu previedol sporné nehnuteľnosti na tretiu osobu, v ktorom prípade by uspokojenie pohľadávky exekúciou predmetných nehnuteľností na základe právoplatného rozsudku vydaného v tomto konaní nebolo možné. Vzhľadom na uvedené je žiaduce, aby vo vlastníckych vzťahoch k predmetným nehnuteľnostiam nevznikli zmeny, pretože autoritatívne súdne rozhodnutie by mohlo byť problematické zrealizovať, pokiaľ by medzičasom nehnuteľnosť bola prevedená. Preto je daná potreba bezodkladnej úpravy pomerov nariadeným neodkladným opatrením, čím pominie hrozba zmarenia prípadnej exekúcie, dôjde k dočasnej stabilizácii pomerov a umožní sa ničím nerušené judikovanie súdu vo veci samej (z rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/31/2019 zo dňa 13.03.2019).

5. Súd návrhu na vydanie neodkladného opatrenia vyhovel i s poukazom na skutočnosť, že neodkladným opatrením nebude nevhodne zasiahnuté do práv žalovaného, nakoľko neodkladné opatrenie je primerané rozsahu práva, ktorého súdny výkon, vzhľadom na výsledok konania je ohrozený (pohľadávka žalobcu vo výške 956.720,36 eura) a preto obmedzenie práva žalovaného v tomto smere možno od neho dôvodne požadovať. Súd pri nariadení neodkladného opatrenia musí skúmať, aby jeho nariadením nedošlo k zásahu do vlastníckeho práva žalovaného nad nevyhnutnú mieru. Vzhľadom na to súd vo výroku uznesenia presne vymedzil úkony, ktoré v rámci nakladania s nehnuteľnosťou nesmie žalovaný vykonávať. Tým nedôjde k obmedzeniu, či ohrozeniu práv žalovaného k predmetným nehnuteľnostiam v neprimeranom rozsahu, nakoľko žalovaný nebude žiadnym spôsobom obmedzovaný v ich bežnom užívaní a môže ako vlastník nehnuteľnosti užívať, udržiavať alebo aj prenajať. O trovách konania vzniknutých v súvislosti s týmto neodkladným opatrením sa bude rozhodovať v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

6. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu, z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 365 ods. 1

písm. h) CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní žalovaný popiera, že žalobca osvedčil, že má vymáhateľnú pohľadávku voči Ing. R. Y. (bratovi žalovaného) vo výške 956.720,36 eura. Toto konštatovanie súdu prvej inštancie nie je pravdivé, pretože v súčasnosti neexistuje žiaden exekučný titul, ktorý by mohol byť podkladom pre výkon rozhodnutia a teda ktorý by bol podkladom pre skutočne vymáhateľnú pohľadávku. V súčasnosti neexistuje žiadna žalobcom vymáhateľná pohľadávka voči Ing. R. Y.. Takáto pohľadávka nebola žalobcovi priznaná ani trestným rozsudkom Okresného súdu Skalica sp. zn. 4T/156/20 15 zo dňa 05.05.2016, v ktorom v závere trestný súd podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodených s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Brat žalovaného Ing. R. Y. na rozdiel od iných spoluobžalovaných v trestnom konaní nesúhlasil so spôsobom, akým bola škoda poškodenými vyčísľovaná a ani s výškou škody. Len samotné podanie žaloby na náhradu škody nepostačuje na osvedčenie vymáhateľnej pohľadávky, pretože nárok na náhradu škody sa mohol oslabiť (napr. premlčanie) alebo úplne zaniknúť (napr. splnením). Nie každá žaloba o náhradu škody je dôvodná. Preto iba poukaz na iné súdne konanie, ktorého predmetom nie je nič iné, iba sporný nárok na náhradu škody, nepostačuje na záver o tom, že už len tým, že sa súdne konanie vedie, je osvedčené, že pohľadávka, ktorá je predmetom súdneho konania (a teda sporná), je dôvodná a teda ako konštatoval súd prvej inštancie, dokonca vymáhateľná. Ak by pohľadávka vo výške 956.720,36 eura bola vymáhateľná, žalobca by už určite podal návrh na vykonanie exekúcie.

7. V bode 17. odôvodnenia uznesenia súd konštatuje, že v konaní vedenom Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 45C12412018 má byť voči bratovi žalovaného Ing. R. Y. uplatnený nárok na náhradu škody vo výške 956.720,36 eura. Uvedené konštatovanie je ďalším nesprávnym skutkovým zistením súdu, pretože v konaní vedenom pred Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 45C/24/2018 je voči bratovi žalovaného Ing. R. Y. uplatnená úplne iná škoda a to škoda vo výške 159.482,47 eura (ktorú žalobca vyvodil na podobnom, nie však totožnom skutkovom základe, o aký opiera tvrdenia o škode 956.720,36 eura), ktorá už ale bola v rámci likvidácie škodovej poisťovnej udalosti žalobcovi zo strany poisťovne uhradená. Ani v tomto konaní Okresný súd Košice II nerozhodol zatiaľ ani v prvom stupni. Ak neexistuje žiaden exekučný titul (a to ani vo fáze prvostupňového rozhodnutia súdu) nie je možné osvedčiť, že k exekúcii vôbec dôjde, čo znemožňuje, aby mohol byť prijatý záver o obave, že takáto v podstate iluzórna exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 CSP, podľa ktorého nariadiť neodkladné opatrenie je možné, ak je potreba dočasne upraviť pomery alebo ak by exekúcia mala byť ohrozená). Navyiac, dotknuté nehnuteľnosti sú od počiatku zaťažené záložnými právami rôznych bánk, čo znamená, že pokiaľ by došlo k porušeniu podmienok poskytnutia úveru žalovanému (zostatok ku dnešnému dňu sa pohybuje na úrovni 300.000 eur), prednostné právo na speňaženie nehnuteľností by patrilo banke.

8. Žalovaný vo vzťahu k nadobudnutým nehnuteľnostiam nevykonal žiaden faktický úkon, ktorým by sa pokúsil nehnuteľnosť predať, zaťažiť či iným spôsobom obmedziť svoje legitímne nadobudnuté vlastníctvo k nehnuteľnostiam. Žalovanému preto nie je zrejmé, ako mal vyvolať obavu o ohrození zatiaľ len iluzórneho výkonu exekúcie vo vzťahu ku žalobcovi a už vôbec nie je zrejmé, ako sa má takejto hrozby dopustiť neodkladne, bezprostredne, teda akútne, v kriticky najbližšom čase. K odpovediam na tieto neobjasnené otázky nemožno nijako dospieť ani po pozornom prečítaní napádaného uznesenia. Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia iba tvrdí, že takáto obava o výkon exekúcie tu je a hrozí, nijako však obavu skutkovo (ani v polohe indicii) neosvedčuje. Súd prvej inštancie síce pri nariadení neodkladného opatrenia vychádza z tvrdení žalobcu, avšak iba samotné tvrdenia žalobcu bez osvedčenia predpokladov na nariadenia neodkladného opatrenia nie sú postačujúce na jeho nariadenie. Žalovaný nijakým spôsobom nekonal ani len v náznakoch tým smerom, aby sa snažil o dispozíciu nehnuteľnosťami, ktorých sa výrok neodkladného opatrenia má týkať. Žalovaný napríklad nevyhľadával kupca, nekontaktoval žiadnu realitnú kanceláriu o sprostredkovanie za účelom sprostredkovania predaja nehnuteľností, nežiadal banku o súhlas s prevodom v prospech banky založených nehnuteľností, nijako sa nezadlžoval, teda nesprával sa spôsobom, ktorý by aspoň indikatívne mohol naznačiť, že cieľom jeho správania je poškodzovanie žalobcu, resp. ukračovanie žalobcu pri úhrade, resp. vymáhaní dosiaľ iba iluzórnej náhrady škody vo výške 956.720,36 eura.

9. S podaním žaloby podľa § 42a ods. 1 a nasledujúcich OZ žiaden procesný predpis nespája zákaz disponovania majetkom vo vzťahu k osobe, ktorá by hypoteticky mohla mať z odporovateľného právneho úkonu prospech. Žalovaný nehnuteľnosti, ktorých sa dotýka výrok uznesenia, riadne a pokojne užíva a plní si všetky povinnosti voči banke. Nie je preto zrejmé, akým správaním mal žalovaný vyvolať obavu o výkon exekúcie, resp. čím mal skutkovo vyvolať potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami

sporu, teda ako maj naplniť predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia. Keďže žalovaný nijako nekonal v smere ukrátenia žalobcu, nebolo ani možné osvedčiť predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie v podstate naplnenie predpokladov, za akých je podľa § 325 ods. 1 CSP možné a prípustné nariadiť neodkladné opatrenie vyvodil z dvoch žalôb, ktoré mal žalobca podať, a to žaloby vedenej pred Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 45C/24/2018 o zaplatenie sumy 159.482,47 eura s príslušenstvom (založenej na odlišnom skutkovom priebehu) a z odporovacej žaloby v tejto veci vedenej pred Okresným súdom Skalica pod sp. zn. 1 C/5/2019. Nariadené neodkladné opatrenie je predčasné a nezákonné, pretože žalovaný v žiadnom smere nekonal tak, aby jeho vlastníctvo k nehnuteľnostiam malo byť v prospech žalobcu tak výrazne obmedzené. O faktickom správaní sa žalovaného (o jednotlivých krokoch, či príprave) s cieľom poškodiť žalobcu nie je v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 20.06.2019 ani len zmienka. Iba zo vzťahu dvoch blízkych osôb nie je možné prezumovať, že budú spolupracovať pri krátení žalobcu, naviac žalovaný opätovne poukazuje na nesprávne skutkové zistenie a tvrdenie súdu prvej inštancie, že vraj má v okolnostiach prípadu existovať akási vymáhateľná pohľadávka žalobcu voči bratovi žalovaného Ing. R. Y..

10. Tým, že brat žalovaného Ing. R. Y. previedol na žalovaného pasíva a nie aktíva (dlh voči banke, ktorý zaťažoval nehnuteľnosti) neukrátil ničím žalobcu, ale dostal sa voči žalobcovi dokonca z pohľadu žalobcu do výhodnejšej pozície, pretože sa zbavil úveru voči banke, ktorý predmetné nehnuteľnosti zaťažoval od počiatku. Tu je potrebné si uvedomiť, že v prípade akéhokoľvek problému s nehnuteľnosťami, prvá v poradí so získaním výťažku z ich spešáženia je banka. Súd absolútne opomenul vziať tento fakt, t. j. záložné právo k predmetným nehnuteľnostiam zriadené v prospech banky, ktorého zriadenie bolo riadne zapísané v katastri nehnuteľností ako verejnom zozname o vlastníckych a iných právach k nehnuteľnostiam, do úvahy a nijako tento už dostatočne vlastníctvo žalovaného obmedzujúci fakt nevyhodnotil.

11. Na základe vyššie uvedených faktov a argumentov žalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia proti žalovanému zamietne.

12. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že považuje podané odvolanie za neopodstatnené. Je mimoriadne zarážajúce, ako sa žalovaný snaží bagatelizovať fakt, že dlžník bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin, a to zločin poškodzovania veriteľa. Protiprávnym konaním dlžníka a jeho spolupáchateľov bola žalobcovi, ako aj ďalším šiestim veriteľom, spôsobená škoda veľkého rozsahu v celkovej výške 2.891.664,24 eura. K dnešnému dňu pritom dlžník škodu, ktorá žalobcovi vznikla (956.720,36 eura) a ktorá bola preukázaná a ustálená v trestnom konaní, neuhradil ani čiastočne. Dlžník sa v rámci konania o dohode o vine a treste priznal k spáchaniu skutku, za ktorý bol trestne stíhaný, priznal svoju vinu a svoje konanie oľutoval (zápisnica o konaní o dohode o vine a treste zo dňa 22.10.2015 je súčasťou spisu). Okresný súd Skalica na hlavnom pojednávaní v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 4T/156/2015 zistil formou otázok okrem iného, či dlžník rozumie podstate skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, a jeho právnej kvalifikácii ako trestného činu, či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok (§ 333 ods. 3 TP). Keďže dlžník odpovedal na položené otázky kladne, súd prijal toto vyhlásenie a vykonal iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a o ďalších výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Rozsudkom Okresného súdu Skalica zo dňa 05.05.2016 č. k. 4T/156/2015-2348 bol dlžník uznaný vinným zo spáchania zločinu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 2 písm. a), ods. 5 písm. a) TZ, formou spolupáchateľstva a odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu. Podľa výrokovej časti trestného rozsudku okrem iných aj obvinený R. Y. zmenšili majetok spoločnosti METALCO, s.r.o. a súčasne zmarili uspokojenie jej veriteľov a spôsobili im škodu vo výške neuhradených záväzkov vo výške 2.891.664,24 eura, pričom sa v rozsudku veriteľa špecifikovali a teda obžalovaný Ing. R. Y. spoločným konaním čo len čiastočne zmaril uspokojenie veriteľa inej osoby tým, že inak odstránil čo i len časť majetku dlžníka a spôsobil tak škodu veľkého rozsahu. Zákonným znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty zločinu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 5 písm. a) TZ je spôsobenie škody veľkého rozsahu. To znamená, že škoda spôsobená žalobcovi je v príčinnej súvislosti so skutkom, pre ktorý bol dlžník trestne stíhaný a následne odsúdený. Dlžník neuznal škodu ustálenú v trestnom konaní iba z dôvodu, že nebola správne vypočítaná, z čoho možno usudzovať, že voči základu uplatneného nároku nemal žiadne výhrady. Súd je v súlade s § 193 CSP viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného

predpisu, a o tom, kto ich spáchal. V súvislosti s uvedeným žalovaný poukázala na nález Ústavného súdu SR zo dňa 23.11.2011 sp. zn. I. ÚS 269/2011, ale aj R 44/2011 (zákonnému pojmu vymáhateľná pohľadávka zodpovedá taká pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní), rozsudok NS SR zo dňa 30.10.2013 sp. zn. 2 Obdo 69/2012. Pokiaľ teda súd v trestnom konaní právoplatne rozhodol o tom, že dlžník konaním opísaným v skutkovej vete výrokovej časti trestného rozsudku spôsobil žalobcovi škodu, súd by mal byť týmto viazaný a nárok žalobcu na náhradu škody voči dlžníkovi považovať čo do základu za preukázaný (mutatis mutandis R 22/1979, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 17.05.2012 sp. zn. 1Obdo/41/2011 po vrátení veci ÚS SR).

13. Žalobca, vrátane ostatných poškodených veriteľov, bol so svojím nárokom na náhradu škody odkázaný na civilné súdne konanie. Konanie o náhradu škody vo výške 956.720,36 eura s príslušenstvom je aktuálne vedené Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 13C/75/2018 (upovedomenie o zmene zákonného sudcu zo dňa 12.11.2018 je priložené v prílohe). Advokát žalobcu zastupuje v tejto súvislosti aj ďalšieho poškodeného veriteľa - MARCEGAGLIA POLAND, Sp. z o.o., ul. Kaliska 72, 46-320 Prazska, Poľská republika, ktorý si uplatňuje voči dlžníkovi nárok na náhradu škody vo výške 159.482,47 eura v konaní vedenom na totožnom súde pod sp. zn. 45C/24/2018. Z tohto dôvodu bola v odporovacej žalobe nedopatrením identifikovaná iná spisová značka konania o náhradu škody iniciovaného žalobcom.

14. Pre úplnosť žalovaný uvádza, že žalobca bol vo vecne súvisiacom konaní o náhradu škody vedenom proti ostatným spolupáchateľom dlžníka čiastočne úspešný. Rozsudkom Okresného súdu Skalica zo dňa 13.12.2018 č. k. 7C/8/2017-794 bola spolupáchateľom dlžníka uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 605.720,36 eura s príslušenstvom. Proti tomuto rozhodnutiu podali obe strany sporu odvolanie. Z hľadiska elementárnej spravodlivosti však nemôže ísť v danom prípade na ťarchu poškodeného žalobcu, že trestným rozsudkom nebol dlžník zaviazaný na náhradu škody a žalobca bol so svojím nárokom odkázaný na civilné súdne konanie. To, vzhľadom na aktívnu procesnú obranu dlžníka, môže objektívne trvať niekoľko rokov. Nemožno opomenúť, že dlžník sa za účelom dosiahnutia miernejšieho trestu (tzv. podmienky) priznal k spáchaniu skutku, za ktorý bol trestne stíhaný, priznal svoju vinu a svoje konanie oľutoval. Hoci dlžník svoje konanie formálne oľutoval, legitímny nárok žalobcu doposiaľ nevysporiadal a namiesto toho previedol bonitný majetok na svojho brata.

15. Nariadené neodkladné opatrenie je dôvodné a primerané. Potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami je o to naliehavejšia, že v prípade žalovaného ide o blízku osobu dlžníka. Okolnosti prejednávanej veci indikujú, že k odporovanému právnomu úkonu došlo s jediným úmyslom zabrániť žalobcovi uspokojiť sa z tohto majetku v exekúcii vedenej na dlžníka. Nebezpečenstvo hroziacej ujmy je osvedčené všeobecne známou skutočnosťou, že v prípade prevodu nehnuteľnosti nebude možné dosiahnuť účel konania. Dôkazom osvedčujúcim potrebu predbežnej úpravy nemôže byť iba dôkaz svedčiaci o tom, že tu existuje reálny záujem žalovaného nehnuteľnosť predať. Žalovaný poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.12.2011 sp. zn. 4Co/516/2011; uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 20.01.2011 sp. zn. 6Co/428/2010, uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 12.06.2012 sp. zn. 11Co/208/2012. Z uvedených dôvodov navrhol žalobca napadnuté uznesenie potvrdiť a uplatnil si náhradu trov konania.

16. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), potom čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou stranou (§ 355 a § 357 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej 1) nie je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne.

17. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

18. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

19. Podľa § 325 ods. 2 písm. c) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami.

20. Neodkladné opatrenie slúži (v tomto prípade k dočasnému) zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv strán sporu a je namieste ho použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Je však nutné, aby boli splnené základné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to buď potreba úpravy pomerov strán sporu alebo existencia reálnej obavy, že exekúcia by bola ohrozená. Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že neodkladným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch strán sporu, ani že v dôsledku neodkladného opatrenia nevznikne neprimeraná ujma strane, teda že ujma povinného nesmie byť neprimeraná výhode, ktorú nariadením neodkladného opatrenia získa druhá strana. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda musia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti, potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana.

21. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo s prihliadnutím k odvolacím argumentom žalovaného posúdiť, či súd prvej inštancie postupoval správne, keď vyhovel návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia.

22. Z obsahu spisu vyplýva, že na súde prvej inštancie je vedené konanie vo veci samej, ktorým sa žalobca domáha odporovateľnosti právneho úkonu, kúpnej zmluvy na základe ktorej dlžník žalobcu Ing. R. Y. previedol nehnuteľnosti na svojho brata, žalovaného, vklad ktorej bol povolený 05.04.2019. Žalobca tvrdil, že Ing. R. Y. mu (okrem iných osôb) spôsobil škodu, za čo bol v trestnom konaní právoplatným rozsudkom Okresného súdu Skalica sp. zn. 4T/156/2015-2348 odsúdený za trestný čin poškodzovanie práv veriteľa spáchaný formou spolupáchateľstva. Žalobca ako poškodený bol v trestnom rozsudku s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianskoprávne konanie, pretože obžalovaný spochybnil výšku škody. Žalobca tiež tvrdí, že konanie o náhradu škody vo výške 956.720,36 eura s príslušenstvom voči Ing. R. Y. je aktuálne vedené Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 13C/75/2018, potom ako mu vec postúpil Okresný súd Skalica, na ktorý pôvodne žalobca žalobu podal.

23. Súd prvej inštancie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel, pretože tvrdenia žalobcu uvádzané v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia považoval za osvedčené.

24. Žalovaný v odvolaní namietal, že žalobca nedisponuje vymáhateľnou pohľadávkou ako predpokladom pre podanie žaloby o odporovateľnosti právneho úkonu; nehnuteľnosť, ktorá je predmetom kúpnej zmluvy, ktorej neúčinnosti sa žalobca domáha je zaťažená záložným právom banky a žalobca neosvedčil ohrozenie nároku, pretože nepoukazuje na žiadne konkrétne úkony žalovaného, podľa ktorých by mal záujem s nehnuteľnosťou nakladať.

25. Odvolací súd sa s právnym názorom žalovaného vyjadreným v odvolaní nestotožňuje, naopak, po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie nároku žalobcu na nariadenie neodkladného vyjadrenia a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie, s poukazom na § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne odôvodnenie uznesenia. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

26. Ustanovenie § 42a OZ umožňuje žalobcovi ako veriteľovi domáhať sa, aby súd určil, že dlžníkové právne úkony, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa. Žalobca sa vo veci samej domáha nároku podľa uvedeného § 42a OZ. Z uvedeného ustanovenia tiež vyplýva, že na podanie takejto žaloby zákonodarca stanovil lehotu troch rokov. V súvislosti s podanou žalobou vo veci samej sa žalobca domáha aj vydania neodkladného opatrenia spočívajúcom v zákaze nakladať s nehnuteľnosťami, ktoré boli predmetom odporovaného právneho

úkonu. Žalobca tiež tvrdil, že jeho dlžník (Ing. R. Y.) nemá iný majetok, preto v prípade, ak bude žalobca v konaní o náhradu škody úspešný, exekúcia bude ohrozená. Žalovaný uvedené tvrdenie žalobcu v odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnil, preto ohrozenie exekúcie bolo relevantným dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Nemožno tiež súhlasiť s názorom žalovaného, že žalobca nedisponuje vymáhateľnou pohľadávkou. Podľa názoru odvolacieho súdu existencia právoplatného trestného rozsudku, v ktorom je konštatované, že žalobcovi bola spôsobená škoda (aj keď v spornom rozsahu) konkrétnou osobou a špecifikovaným spôsobom (k čomu sa dlžník priznal pretože uzavrel dohodu o vine a treste) a odkaz poškodeného žalobcu na občianskoprávne konanie a súčasne podaná žaloba žalobcu o náhradu škody voči tomu, kto mal škodu spôsobiť na základe rovnakých skutočností ako je uvádzané v trestnom konaní, je dôvodom pre záver o existencii vymáhateľnej pohľadávky a následne pre záver o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým súd zakáže žalovanému disponovať nehnuteľnosťami, ktoré sú predmetom odporovaného právneho úkonu. Je tomu tak aj z dôvodu hospodárnosti konania, pretože v prípade, ak by žalovaný nehnuteľnosti previedol na tretiu osobu, táto by vstúpila do práv a povinností žalovaného a z hľadiska procesného by došlo k predlžovaniu sporu a vzniku právnej neistoty viacerých osôb. Ak žalovaný v odvolaní tvrdí, že vôbec nemienil s nehnuteľnosťami disponovať spôsobom, ako sa vo vydanom neodkladnom opatrení uvádza, potom mu nemôže vydané dočasné neodkladné opatrenie prekážať. Skutočnosť, že na nehnuteľnosti, ktorými bolo žalovanému zakázané disponovať, je zriadené záložné právo banky, neznamena nemožnosť vydať neodkladné opatrenie. Žiaden právny predpis nestanovuje, že by predmetom neodkladného opatrenia spočívajúcim v zákaze nakladať s nehnuteľnosťami nemohli byť nehnuteľnosti zaťažené záložným právom a preto s uvedenou skutočnosťou sa v rozhodnutí nie je potrebné žiadnym spôsobom vysporiadať. Vzhľadom k tomu, že žalobca má na podanie odporovateľnej žaloby obmedzenú dobu zákonom, ako je už konštatované vyššie a konanie o žalobe o konkrétnej výške náhrady škody môže trvať dlhšiu dobu, bolo dôvodným podať odporovaciu žalobu a je na súde prvej inštancie, aký ďalší procesný postup v konaní vo veci samej zvolí. So všetkými ostatnými námietkami žalovaného, resp. spornými tvrdeniami (či je podaná žaloba o náhradu škody na základe rozhodujúcich skutočností rovnakých ako je uvedené v trestnom rozsudku, alebo ide o iný nárok, premlčanie a pod.) je oprávnený a povinný sa zaoberať súd v konaní vo veci samej, pretože len v tomto konaní sa bude vykonávať dokazovanie, pre ktoré v konaní o nariadení neodkladného opatrenia nie je časový priestor.

27. V danej veci na základe tvrdení a listinných dôkazov žalobcu bolo možné dospieť k záveru, ako to uzavrel súd prvej inštancie, že existuje naliehavá potreba dočasne upraviť vzťahy medzi účastníkmi tak, aby bolo žalovanému zakázané disponovať s nehnuteľnosťami, bližšie špecifikovaným spôsobom uvedeným v petite uznesenia, ktoré sú predmetom odporovaného právneho úkonu. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého inštancie potvrdil podľa § 387 CSP.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Toto uznesenie bolo prijaté v odvolacom senáte počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).